

ΘΕΣΣΑΛΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ

ΤΟ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΓΟΡΔΙΟΥ

Οικονομολόγου

Εἰς πολυτελεστάτην καὶ καλλιτεχνικὴν ἔκδοσιν ἐκυκλοφόρησε μόλις ἡ μελέτη τοῦ κ. Νικολάου Γ. Γορδίου «Τὸ Συγκοινωνιακὸν Πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης». Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἤδη γνωστὸς ἐκ προηγουμένων κοινωνικοοικονομικῶν μελετῶν του καὶ μάλιστα ἐκ τῆς πρωτοτύπου ἐργασίας του ἐπὶ τῆς «Παραγωγικότητος τῶν ὁδῶν» (1961).

Εἰς τὴν νέαν του μελέτην ὁ κ. Γορδιος διεξέρχεται λεπτομερῶς τὰ τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος τῆς Πρωτευούσης καὶ ἐν τῇ ὑποδεικνύει προσφόρους καὶ ρεαλιστικὰς λύσεις. Ἐκθέτει ἐν ἀρχῇ τὴν οικονομικὴν λειτουργίαν τῶν συγκοινωνιῶν, σκιαγραφεῖ ἀκολουθῶς τὴν γενικὴν εἰκόνα τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος τῆς περιοχῆς Πρωτευούσης καὶ ἀναφέρων τὰς διὰ τὴν λύσιν του προσφάτους προσπάθειαις.

Εἰς τὴν «ΕΙΣΑΓΩΓΗΝ» ὁ συγγραφεὺς, ἐκθέτων τὴν σκοπιὰν ἀφ' ἧς χωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος, ὡς καὶ τὰ κύρια μέρη τῆς μελέτης του, παρατηρεῖ:

Τὰ ζητήματα τῆς περικλεοῦς πρωτευούσης τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὡς εὐστόχως ἀπεκλήθησαν ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ αἱ Ἀθῆναι, προσεῖλκυσαν πάντοτε, καὶ δικαίως, τὸ διαφέρον καὶ τὴν ζοηρὰν μέριμναν πασῶν τῶν ἐμφορουμένων τῆς ἰδέας τοῦ Ἑθνικοῦ ἑλληνικῶν κυβερνήσεων. Μίαν τῶν πρώτων θέσεων εἰς τὰ ζητήματα ταῦτα κατέχει, εἴπερ ποτὲ καὶ σήμερον, τὸ αὐτοδηλῶς μεγίστην σημασίαν προβλημα τῶν συγκοινωνιῶν τῆς Πρωτευούσης.

Ὅντως αἱ Ἀθῆναι ἀντιμετωπίζουν σήμερον ὀξὺν συγκοινωνιακὸν καὶ κυκλοφοριακὸν πρόβλημα, τοὺς ἀντικτύπους τοῦ κλίματος καὶ τοῦ μικροκλίματος, τῆς οικονομίας, τῆς ἀτομικῆς ὑγείας καὶ τῆς ἀτομικῆς καὶ κοινωνικῆς ψυχολογίας. Ἄνευ τῶν καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν του τὸ πρόβλημα τοῦτο θὰ εἶχε λάβει, κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίαι ἔτη, τὴν μορφήν πλήρους ἀδιεξόδου.

Αἱ συναφεῖς μὲ τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα δυσκολία εἶναι ἀφορμὴ ἠδὲ μόνον παραγωγικοῦ, κοινωνικοῦ καὶ ψυχικοῦ κόστους, ἀλλὰ καὶ μίας ἀγχώδους ψυχολογίας μὲ προεκτάσεις κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς. Ἡ ὑπαρξὶς καλοῦ συστήματος συγκοινωνιῶν μὲ ὑψηλὴν τεχνικὴν παραγωγικότητα καὶ μικρὸν κόστος διὰ τὴν μετακίνησιν τῶν ἀτόμων οὐ μόνον ἀποδοτικὸν ἀλλὰ καὶ σημαντικὴ ἀναλογία τοῦ ὅπου εἶναι παραγωγικὸς πληθυσμὸς ὑποχρεωμένος νὰ διανῆ καθημερινὰς μεγάλας ἀποστάσεις - ἔχει σχέσιν μόνον μὲ τὴν εὐημερίαν ἀλλὰ, πρωτίστως, μὲ τὴν ἐθνικὴν παραγωγὴν καὶ παραγωγικότητα ὡς καὶ μὲ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ παραγωγικοῦ μηχανισμοῦ, κατὰ συνέπειαν καὶ μὲ τὴν ἀνταγωνιστικότητα τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος. Ὡς ἐκ τούτου ἡ διερεύνησις τοῦ συγκοινωνιακοῦ προβλήματος τῆς περιφερείας Πρωτευούσης παρουσιάζει γενικώτερον ἐνδιαφέρον.

Ἀντικείμενον τῆς παρουσίας μελέτης εἶναι ἡ ἀναλυτικὴ ἔρευνα τοῦ ἀνωτέρω προβλήματος καὶ ἡ συμβολὴ εἰς τὴν προσπάθειαν τοῦ φορέως τῆς συγκοινωνιακῆς πολιτικῆς διὰ τὴν ἀρίστην ὀργανωτικὴν καὶ τεχνικοοικονομικὴν ἀντιμετώπισιν του.

Ὡς γνωστὸν, τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης, συνδεόμενον μὲ πλῆθος προβλημάτων, εἶναι σύνθετον. Ἡ ἀνά χειρὰς ἐργασία περιορίζεται μόνον εἰς τὸ πρόβλημα τῆς μεταφορᾶς ἀνθρώπων διὰ συγκοινωνιακῶν μέσων δημοσίας χρήσεως.

Τὸ Κράτος κατέβαλε ἀξιόλογον προσπάθειαν ἐπεκτάσεως ὅσον καὶ ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ ὁδικοῦ δικτύου καὶ τῶν συγκοινωνιακῶν μέσων τῆς περιφερείας Πρωτευούσης, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν ἐπετεύχθη αἰσθητὴ βελτίωσις τῆς καταστάσεως. Οἱ διαμορφώνοντες ὅμως τὸ πρόβλημα παράγοντες δὲν ἐδαμάσθησαν, εἰσέτι, διὰ τῶν ληφθέντων μέτρων ὀλοσχερῶς. Τὸ πρόβλημα ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ὑπάρχει, θὰ ἀπαιτηθῶν δὲ πρὸς λύσιν του ἐτι μεταλῦται καὶ πρὸς πλείονα κατευθύνσεις προσπάθειαι.

Τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης δὲν εἶναι ἀπλῶς τεχνικὸν ἀλλὰ σύνθετον ἀνθρώπινον πρόβλημα. Κατὰ συνέπειαν ἡ περαιτέρω προσπάθεια φωτισμοῦ του, ἀπὸ τῆς συνθετικῆς του ἰδίας πλευρᾶς, εἶναι ἀναγκαία καὶ πολλαπλῶς χρήσιμος τὸσον διὰ τὴν καθαρὰν ἔρευναν ὅσον καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς ἀντιμετωπίσεώς του.

Ὁρισμένα πλευρὰ τοῦ προβλήματος ἀπησχόλησαν κατὰ καιροὺς τὴν ἔρευναν, διάφορα δὲ μέτρα, ἀξιόλογα, ὑπεδείχθησαν. Παρὰ ταῦτα,

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΓΟΡΔΙΟΣ

Ἐγεννήθη ἐν Μορφοβουνίῳ τῶν Θεσσαλικῶν Ἀγρῶν ἐν ἔτει 1924. Υἱὸς τῆς ἐκπαλαί ἐθνικόφρονος οἰκογενείας Γεωργίου Γορδίου, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς παντοειδεῖς θυσίας ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν Ἰδεῶδων περιλαμβανομένης καὶ τῆς θυσίας τοῦ αἵματος μίας ἀδελφῆς, τῆς Μαρίας Γορδίου, ἡ ὁποία ἐσφάγη ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν κατὰ Μάρτιον 1963. Γόνος τῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τῶν Γορδιῶν τῶν Ἀγρῶν, τῆς ὁποίας παλαιότερον εὐκλεεῖς πρόγονοι (Ἀναστάσιος, Εὐγένιος καὶ Ἀθανάσιος) ἀνεδείχθησαν σοφοὶ διδάσκαλοι τοῦ γένους, θαυμασθέντες διὰ τὴν πολυμαθειαν καὶ τὴν διαλάμπουσαν ἀρετὴν των, ἀποτελέσαντες τὸν πνευματικὸν φάρον εἰς ὀλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν Ἀγρῶν. Ἐχει νὰ παρουσιάσῃ ποικίλην ἐθνικὴν, κοινωνικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν δράσιν. Ἐσπούδασε Νομικὴν καὶ Οἰκονομικὰς ἐπιστήμας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ἐνετάχθη εἰς τὴν Ἑθνικὴν Ἀντίστασιν (ΕΔΕΣ), κατὰ δὲ τὰ Δεκεμβριανὰ ἠγωνίσθη μετὰ τῶν Ἑθνικῶν Δυνάμεων εἰς τὴν μάχην τοῦ Μακρυγιάννη. Μετὰ τὰ Δεκεμβριανὰ, καὶ δὴ κατὰ τὰ ἔτη 1945-1946, μετέχων ἐνεργότατα τῆς ἐθνικῆς ὀργανώσεως EBEN εἰργάσθη ἐντόνως, δι' ὁμιλιῶν, ἀρθρῶν κλπ., ὑπὲρ ἐπανόδου τοῦ Βασιλέως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὑπηρέσια εἰς τὸν Ἑθνικὸν Στρατὸν προσηχθέντων ὑπ' αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συμμοριτοπολέμου. Διετέλεσε Διευθυντὴς τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Ἀποστόλου Ἀλεξάνδρῃ ὡς Ὑπουργοῦ εἰς τὰ Ὑπουργεῖα Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Δικαιοσύνης, ἀπὸ δὲ τοῦ Μαρτίου 1960 Οἰκονομικὸς Σύμβουλος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων μέχρι τέλους τοῦ 1962. Τυχάνει ἐπιστημονικὸς συνεργάτης ἐπὶ οικονομικῶν θεμάτων εἰς ἐφημερίδας καὶ οἰκονομολογικὰ περιοδικὰ. Δημοσιεύοντα ἔργα: 1. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς δραχμῆς. 2. Ἀπασχόλησις καὶ Παραγωγικότης εἰς τὰς Ὑπαναπτύκτους χώρας. 3. Προϋποθέσεις οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως τῶν ὑπαναπτύκτων χωρῶν. 4. Τὸ ὕψος τῶν ἐπενδύσεων καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις. 5. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγορὰν. 6. Ἡ κινητοποίηση τῆς λιμναζούσης ἀποταμιεύσεως δι' ἔργα ὑποδομῆς τῆς ἀναπτύξεως. 7. Τὸ πρῶτον Πενταετὲς Πρόγραμμα Οἰκονομικῆς Ἀναπτύξεως τῆς χώρας. (Κριτικὴ ἀνάλυσις). 8. Ἡ Παραγωγικότης τῶν ὁδῶν. 9. Τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης. 10. Ἡ ἐνίσχυσις τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας καὶ τὸ Κοινοβούλιον (τὸ τελευταῖον ὑπὸ ἐκτύπωσιν).

*

δὲν ὑπάρχει συνθετικὴ μελέτη τοῦ προβλήματος, τὰ συμπεράσματα τῆς ὁποίας νὰ δύνανται νὰ ἀποτελέσουν βάσιν συνεποῦς καὶ ὀλοκληρωμένης πολιτικῆς ὡς καὶ ὀρθοῦ προγραμματισμοῦ.

